46

Anul 35 — Bucureşti şi Orăştie, 18 Noemvrie 1931 — CENZURAT — Nr. 41

LIBERTATEA

Foale pentru săteni şi muncitori, întemeiată la Orăştie în anul 1902

Director sufletesc: † Dr. ION I. MOŢA
Director vremelnic: Pr. IOAN MOŢA

Cererile de abonare şi banii pentru foale se trimit pe adresa: Admin. „LIBERTATEA" Moţa BUCUREŞTI I, Calea Victoriei 68.

„Libertatea" este: Proprietatea familiei moştenitoare a lui Ion I. Moţa
ABONAMENTUL: 120 lei pe an, 60 lei pe 1/2 an şi 30 lei pe 1/4 an

Orice scrisori pentru Redacţie să se trimită pe adresa: RED. „LIBERTATEA", ORĂŞTIE jud. Hunedoara

Apare în fiecare luni 2 lei

„Plecat'am nouă din Vaslui"...

Era chemată mica armată a ţării, la faptă mare, la aceea, ca să arunce de pe gâtul său la pământ jugul pe care un neam păgân i-l ţinea apăsat, pentru ca, sub apăsarea acelui jug, să-i poată smulge poporului creştin, tot rodul trudei sale celei scăldate în sudori... Şi se hotărî neamul cel apăsat, a-şi lua de pept hainul robitor şi a nu-şi da zile cu pace, până nu-l va aşterne la pământ, zmulgându-se din robia ruşinoasă! Şi plecară voinicii ţării, — „toţi dorobanţi, toţi căciulari, Români de viţă veche, purtând opinci, suman, iţari şi cuşma pe-o ureche..." Curgeau roiurile lor de pe toate văile ţării, având să se adune în Valea Dunării, gata a sbura peste ea, pentru a prinde balaurul de piept şi de gât!.. Veneau voioşi, cântând. Cei dela Vaslui deteră de ştire ţării că şi ei:

„Plecat'am nouă din Vaslui
Şi cu Sergentul zece,
Şi nu era, zău, nimănui
În piept inima rece!"

Din potrivă: Inima arzând de dorul luptei şi al izbânzii, de care nu se îndoiau...

De aceşti sprinteni şi inimoşi părinţi ai noştri, ne aducem aminte azi, după-ce al nostru Căpitan, adunându-şi la „Casa Verde" din Bucureşti pe „Sergenţii" săi, le dete lor apăsată îndrumare de plecare la o luptă, în al cărei drum vor da, peste multe Griviţe, până ce vor ajunge la Plevna noastră cea din lăuntru, care aduce aminte de Plevna cea blăstămată, de demult, care împroşca pe părinţii noştri, cu valuri de foc azvârlit asupra lor din guri de iad... Dar „căciularii" dela Vaslui nu s'au speriat de valurile de foc păgân, ci după trei asalturi, puseră sub picioarele lor Griviţa, straşnica redută apărătoare a Plevnei. Iar după alte trei, înfipseră tricolorul biruitor şi asupra Plevnei!... Şi, rănit, însuşi temutul Osman, el veni târându-şi piciorul şi-şi plecă sabia înaintea Domnului Român, comandantul acelor dorobanţi.

Legiunea „Totul pentru Ţară", la ce porneşte prin lupta la care e chemată? La ceva mai mult decât a răzbate prin aleşii săi în Sfatul Ţării. Ea pleacă la marele, cumplitul război de a răpune grozava hidră, cea cu mii de capete, care venind pe căi ascunse, pe sub pământ, a străbătut printre noi nici băgată în seamă, şi încet-încet ni-s'a urcat în cârcă, în cap, şi va să ne lege de mâni şi de picioare cu fire tari de oţel, de argint şi de aur, din cari să nu ne mai putem mişca. Ca să nu vedem această lucrare ucigătoare a ei, hidra a legat la ochi pe cei mai mulţi bărbaţi „politici", cărora le-e încredinţată conducerea ţării, pentru ca aceia, din scaunele lor hotărîtoare, să nu se ridice împotriva ei, şi nici în Sfatul Ţării, unde se hotăreşte soartea a toate, să nu lase să se ridice glasuri sau braţe asupra aceleia!

Aci e marele rost al luptei legionare, care, prin aceste alegeri, vrea să străbată întâi în Casa Sfatului, de unde se îndrumă întreaga viaţă a statului, a neamului, a ţării, Sfat căruia trebue să i-se supună şi deregătorii cârmuitori, zişi Miniştri, şi să facă aşa cum Sfatul le dă îndrumare! Toată zbaterea şi frământarea noastră, a inimilor bune şi de bine doritoare, zădarnică rămâne, dacă Sfatul Ţării („Parlamentul", care stă din deputaţii şi senatorii aleşi de mulţimea locuitorilor), nu va veni să dee alt sfat deregătorilor săi miniştri, şi prin ei întregei armate de deregători risipiţi peste toată ţara.

Parlamentul e marea şi hotărîtoarea Plevnă!

(Urmare în pag. 2).

Partidul „Totul pentru Ţară"

INTRĂ ÎN LUPTA DE ALEGERI!

Adunarea dela »Casa Verde«. Cetirea listelor de candidaţi. Lămuriri şi sfaturi date conducătorilor de Regiuni şi Judeţe.

Joi, 11 Nov. au avut loc la »Casa Verde« (casa legionarilor răniţi) în Bucureşti, două şedinţe ale Şefilor de Regiuni şi organizaţii judeţene din partidul „Totul pentru Ţară«. A luat parte şi dl Corneliu Zelea Codreanu, Căpitanul legionarilor. Şedinţa sărbătorească s'a deschis, sub preşedinţia Domnului ing. Gh. Clime, şeful partidului »Totul pentru Ţară«, la orele 11½ dimineaţa.

Şefii de regiuni şi conducătorii judeţelor, deasemenea gradele aflătoare în capitală, s'au strâns întâi în jurul mormântului de lângă »Casa Verde«, care închide în sânul său pe camarazii căzuţi în Spania: *Moţa-Marin*, pentru a se închina şi pentru a se lega din nou în faţa jertfei lor sfinte. Toţi cei de faţă au rostit »legământul:«

„MOŢA şi MARIN!

„Jur în faţa lui D-zeu,
În faţa jertfei voastre sfinte pentru Hristos şi Legiune,
Să rup din mine bucuriile pământeşti,
Să mă smulg din dragostea omenească,
Şi, pentru Învierea neamului meu,
În orice clipă să stau gata de moarte!
JUR!

A urmat apelul conducătorilor de regiuni şi judeţe. După aceea s'a făcut apelul morţilor...

Căci aşa e la noi: Legionarii se întâlnesc, întotdeauna, la început de drum nou, cu toţi camarazii morţi. Gândurile şi amintirile celor vii se'ndreaptă spre cei din morminte. De aceea şi la adunarea dela „Casa Verde", s'a chemat duhul celor căzuţi, pentru a sta într'ajutor celor vii... Şi a venit, li-se părea tuturor că-l văd aci între ei. Ion I. Moţa... A fost de faţă şi frăţiorul lui, Vasile Marin. Şi toţi ceilalţi legionari morţi... Umbrele lor au plutit în jurul mormântului Moţa-Marin şi a casei şi în casă!... Cei de ieri au venit între cei de azi, pentru a le da puteri în vederea zilei de mâine. După ce cel din urmă camarad, azi în mormânt, a răspuns, prin glasul unui camarad viu: *Prezent!*, s'a cântat *„Imnul legionarilor căzuţi"*:

Ca o lacrimă de sânge
A căzut o stea
Drum de foc şi biruinţă
Pentru Garda Ta

Intru pomenirea jertfei aduse sfintei Cruci în Spania, s'a cântat „Imnul Majadahondei"...

Noui senatori legionari

Dl Corneliu Z. Codreanu a propus şi Senatul Legiunii a primit în sânul său pe următorii noui Senatori legionari: Prof. Şumuleanu, Col. Vasile Piperescu, dr. I. Pantelimon, Col. St. Zăvoianu, farmacist Aristotel Gheorghiu, preot Duminecă Ionescu, Col. înv. V. Diaconescu. După care a urmat punerea jurământului gradelor legionare. Jurământul a fost premers de o vorbire lămuritoare şi pregătitoare, în care li-s'a spus de Căpitan:

Iubiţi camarazi,

Ori de câte ori am fost în faţa unei jertfe legionare, mi-am spus: Ce îngrozitor ar fi, ca pe sfânta jertfă a camarazilor, să se ridice un rând de biruitori, cari să-şi deschidă porţile către viaţa afacerilor (gheşefturilor iertate şi neiertate), către loviturile de câştiguri izbitoare, calea furiuriilor, a îmbuibărilor şi a stoarcerii altora!..

Ceea-ce ar insemna, că au murit unii, pentru ca să slujească poftelor de îmbogăţire, de viaţă fără trudă şi de desfrânare a altora!

Iată, acum, ne-a adus Dumnezeu aici, în faţa celei mai mari jertfe pe care putea s'o dea Mişcarea Legionară.

Să punem inima, fruntea şi trupul lui Moţa şi a camaradului său Marin, temelie Naţiunii Române, Fundament peste veacuri pentru viitoarele măriri româneşti.

Să punem deci pe Moţa şi Marin temelie viitoarei pături alese, conducătoare, româneşti, care, ea, va fi chemată să facă din Neamul acesta, ceeace abia întrezăreşte mintea noastră.

Voi, — trimişii întâielor începuturi ale acestei păturі alese de conducători, să vă legaţi prin jurământ, că vă veţi purta aşa fel, încât să fiţi cu adevărat începutul sănătos, de mare viitor al păturei, conducătoare române; că veţi apăra întreaga mişcare legionară, ca ea să nu alunece pe căi de afaceri (de gheşefturi cu câştiguri cât iertate, cât neiertate), de lux, de „trai bun", de desfrăbălare, de mulţumire a mândriilor personale, sau a poftelor de mărire omenească.

Veţi jura că aţi înţeles, că Ion Moţa şi Vasile Marin n'au făcut uriaşa lor jertfă pentruca noi, câţiva de azi sau de mâine, să ne îmbuibăm de bunătăţi şi să benchetuim pe mormântul lor. Ei n'au murit ca să biruim prin jertfa lor, o altă pătură (pe cea de azi) de storcători, pentru a ne aşeza noi în palatele acestora, urmând stoarcerea ţării şi a muncii altora, viaţa de afaceri, de lux, de desfrăbălare!

In felul acesta, biata mulţime a Românilor, prin biruinţa noastră, ar schimba numai numele sugătorilor, iar ţara stoarsă şi-ar încorda istovitele puteri ca să poarte pe spinare o nouă ceată de vampiri care să-i sugă sângele!

O, Moţa, tu n'ai murit pentru aceasta. Jertfa ta ai făcut-o pentru neam!

Vom jura deci, că vom lăsa prin legământ urmaşilor să vină să jure la mormântul lui Moţa şi Marin pe următoarele cerinţe ale vieţii celei noi:

Jurăm, jurăm:

1. Să trăim în sărăcie, ucigând în noi poftele de îmbogăţire materială.

2. Să trăim o viaţă aspră şi strânsă, cu alungarea luxului şi îmbuibării.

3. Să înlăturăm orice încercare a stoarcerii omului de către om.

4. Să jertfim neîncetat pentru ţară.

5. Să apărăm Mişcarea Legionară cu toată puterea noastră, împotriva a toi ce ar putea s'o ducă pe căi de îngăduieli (ispite) şi de pătare, sau împotriva a toi ce ar putea să-i scadă măcar, înălţimea linie morală.

MOŢA şi MARIN, — JURĂM!

A fost această cuvântare-îndrumare, ca o rugăciune, adâncire cu gândul şi cu inima în lumea sufletească curată, spre care năzuieşte legiunea prin toată lupta sa. A fost un fel de Tatăl Nostru al sufletului legionar, rostit cu evlavie înainte de a în-

(Urmare în pag. 2).

„Plecat'am nouă din Vaslui"...

(Continuare din pag. 1)

Dar pentru a străbate la ea, trebuesc cucerite 71 de „Griviţe", cari sunt cele 71 de judeţe, în cari alegătorii dau lupta între ei! Cucerind „griviţele", „Plevna", îţi cade în mâni.

Căciularii lui Vodă-Carol I. nu s'au spăriat când cele dintâi două asalturi ale lor asupra Griviţei au fost respinse! Au dat al 3-lea mai dârji, şi-au pus sub genunchele lor pe păgân, după care plecatu-s'a lor şi Plevna! Şi neamul a fost mântuit, păgânul a fost alungat în hotarele lui păgâne, şi neamul se văzu stăpân pe soarta sa şi pe norocul său!

Dar azi stăm în faţă cu alt neam, tot păgân, dar mai viclean, mai mişel, mai primejdios şi decât acela. Şi acest robitor nou s'a vârât azi între noi, a sucit multe capete cari s'au dat pe partea lui, şi prin acelea a ajuns stăpân în noua Plevnă şi în toate Griviţele ţării.

Ca să-l izgonim din acestea, întâi din Griviţe (din judeţe) suntem acum chemaţi. Şi de-l vom putea răpune în multe „griviţe", cădea-va încruntat şi fără mântuire, şi din Plevna, din parlament.

Legionari! Înţelegeţi-vă marele rost ce vă aşteaptă! Voi sunteţi nădejdea celor ce şi-au trimis nainte cu 70 de ani spre Dunăre flăcăii şi bărbaţii „dela Vaslui", şi din toate unghiurile ţării, despre care versul frumos şi drept spune, că:

Ne dase nume de »curcani«
Un hătru bun de glume!
Noi am schimbat lângă Balcani
„PORECLA" IN RENUME!...

Aşa să vă putem cânta şi pe voi, pe urma luptei bărbăteşti, pe care a o da sunteţi chemaţi! Să cadă Griviţele, pentru ca să se plece şi Plevna, cea azi în manile lor!

Cu noi fie Dumnezeu!..

Pr. I MOŢA

Partidul „Totul pentru Ţară"
întră în lupta de alegeri

(Continuare din pag. 1)

tra în dezbaterea şi chibzuirea celorlalte lucrări pentru cari s'au adunat la »Casa Verde» conducătorii legionari şi toată ţara. După aceasta, Căpitanul C. Z. Codreanu, a rostit următorul Apel (Chemare) către şefii (capii) celor 71 judeţe din ţară, ce erau de faţă:

ŞEFI AI CELOR 71 DE JUDEŢE!

Suntem adunaţi cu toţii la mormântul celei mai mari jertfe legionare, în ajun de a pleca la luptă pentru credinţa noastră, pentru viitorul de dreptate şi mărire a acestui neam şi pentru a câştiga poporului nostru un viitor în ţara noastră.

Nu avem a scrie şi a trimite nici un »manifest» (scrisoare de chemare) poporului român alegător.

Scrisoarea noastră este această uriaşă jertfă a rândului nostru de luptători, acest mormânt al camaradului şi fratelui meu Moţa, al camaradului şi fratelui nostru Marin.

Mai mult decât aceasta, noi nu mai avem nimic de spus poporului român, nici acum şi nici odată.

Manifestul nostru este mormântul lui Ciumeti, şi al celorlalţi căzuţi dintre noi...

Manifestul nostru este toată suferinţa pe care am îndurat'o timp de aproape 15 ani în văzul ţării întregi, fără să fi dat pilda celei mai mici abateri dela linia credinţei noastre, ci îndurând toate închisorile, toate loviturile, toate umilinţele, cu care am fost loviţi de către acei ce, rând pe rând, s'au aşezat deacurmezişul norocului şi sorocului acestui neam.

De aceea, astăzi, când o nouă luptă se deschide, în care lumea va veni cu »manifeste» şi cu »programe», noi venim cu rănile noastre din suflet şi de pe trupurile sărace, venim cu mormintele noastre!

In noua luptă, peste vechile răni, ne-aşteaptă alte răni... Şi iată în curând ne vom despărţi şi nu se ştie dacă ne vom mai reîntoarce toţi înapoi, dacă unii dintre noi nu se vor aşeza la rând, în urmarea acestor morminte.

Acestea ne sunt semnele ce ni-se arată. Şi în faţa lor, cuvântul meu de ordine este: Nici o târguială şi nici un pas înapoi!

ŞEFI DE JUDEŢE, CAMARAZI!

Pentru această luptă de alegeri, am luat următoarele măsuri:

I. Dumneavoastră, şefii de judeţe, veţi candida cei din urmă pe liste. Pentrucă voiesc să înceteze credinţa, că un judeţ este moşia politică a unui şef judeţean, în care acesta îşi varsă un capital de bani, pentru a-şi întoarce mai târziu cheltuiala din diurne, mijlociri şi afaceri.

II. Eu nu voiu candida nicăiri în fruntea listelor, ci al doilea pe listă.

III. Am statorit candidaturile în toate judeţele, fără sfătuiri multe, fără ciocniri de patimi şi interese, (foloase).

In aşezarea acestor candidaturi, n'am înţeles să fac nici o favoare (a fi pe plac cuiva) şi să slujesc nici un fel de interes (folos), afară de acela de a alege dintre noi pe cei mai potriviţi pentru îndeplinirea slujbei de parlamentar.

IV. Parlamentul nu este o răsplată care să se dea celor mai vechi, celor cari au jerfit mai mult. O singură răsplată avem, mai mare ca orice: Biruinţa legionară, şi o singură bucurie în viaţă: să vedem cum înfloreşte România din munca noastră, pe care o dăruim cu drag, fiecare la locul nostru.

V. Pentru a fi biruitori, trebuie să începem prin a ne birui pe noi. A ne birui, înfrângând în noi orice dorinţi, orice mândrii deşarte, orice pofte de mărire, orice interese (foloase) personale.

Gândiţi-vă în ce zări de lumină ridicăm această mişcare legionară atunci, când nici o poftă nu frământă sufletele noastre, în timp ce alături, oament plini de patimi, de pofte, se sfâşie între el pentru fiecare loc de pe listă.

Spre onoarea mişcării noastre, la noi nu se găseşte nici un singur om cu astfel de boală.

VI. Candidaţii vor fi aruncaţi în judeţe necunoscute. Mulţimea Românilor nu are nevoie să-i cunoască personal, deoarece nici un deputat legionar nu va avea voie să umble după împlinirea treburilor feluriţilor cumetri sau partizani. Cei ce după acestea umblă, n'au ce căuta în Legiune.

In felul acesta vor candida într'o minunată înfrăţire: Luptători din Ardeal: în Capitala Moldovei la Iaşi, sau la Suceava, la Craiova, sau la Cetatea-Albă. Din Moldova în Ardeal la Mureş, la Turda, la Arad sau la Caraş.

VII. Am invitat să candideze pe listele noastre mai mulţi bărbaţi de seamă, ca: Profesor Nae Ionescu, Prof. Manoilescu, General Ignat, Profesor Gerota, General Moruzzi, General dr. Constantinescu, etc. etc., nu pentru că am avea nevoie, ci pentrucă rândul nostru de oameni, voieşte să le aducă un semn de luare aminte pentru ţinuta lor faţă de neam.

Toţi invitaţii vor candida numai pe liste la Senat, rămânând ca la Cameră tineretul să-şi ducă lupta singur, cu puterile lui.

VIII. Acum veţi auzi listele statorite, şi veţi porni la luptă, căci timpul este scurt.

Moţa este cu noi:

„Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele duşmane.

„Păşesc în rând cu cei ce au rămas"...

CORNELIU Z. CODREANU

După citirea acestei chemări, s'au arătat listele de candidaţi pentru alegeri, al căror cuprins va fi dat în gazete la timpul potrivit.

— La sfârşit, s'a cântat »Imnul tinereţii legionare«, — după care şedinţa sărbătorească s'a închis, la ora 1 după masă.

*

— Timp de 20 minute Şefii de Regiuni au dat cele din urmă sfaturi şi ordine conducătorilor de judeţe.

— După sfârşirea şedinţei, toţi cei cari au luat parte, au plecat la masă, la restaurantul legionar din Calea Griviţei.

ŞEDINŢA DE DUPĂ MASĂ

D. ing. Clime, şeful partidului *„Totul pentru Ţară"*, declară deschisă a doua şedinţă, la orele 5 după amiazi. D. Corneliu Codreanu a luat informaţii dela conducătorii Regiunilor şi ai judeţelor. S'a înmânat totodată, câte un plic cu lămuriri în vederea depunerii listelor fiecărui conducător legionar de judeţ.

Cea de a doua adunare s'a închis la orele 7 seara.

Un alt erou al marelui război trece în rândurile legionarilor

D. Corneliu Z. Codreanu, a primit o scrisoare prin care un domn colonel, decorat cu »Mihai Viteazul«, (cea mai înaltă răsplată militară pentru faptele viteşti din război) cere să fie primit în rândurile legionare. Dăm, mai jos, mult grăitoarea scrisoare:

Capitane,

Un cavaler al ordinului »Mihai Viteazul«, moldovean născut şi crescut în Iaşi, care de mult era un mare admirator al viteazului între viteji, ce a fost Generalul de viţă domnească *Gheorghe Cantacuzino*, — adevărat »cavaler fără frică şi fără prihană« — care l-a pizmuit pentru avântul tineresc şi dragostea de muncă şi de jertfă, ce a putut pune în slujba legionarismului, — în cei din urmă ani de viaţă — voind să se dee cu tot sufletul frumoasei lupte legionare, ce ai purces şi duci, — pentru apărerea Crucii, pentru ţară, Neam şi Domn, — şi să facă parte din seria de cinste, căreia i-ai dat numele ilustrului viteaz şi legionar răposat, vine să te roage *să-l primeşti în Legiune!*

Ca să nu ai nici o îndoială şi nici o bănuială, să ştii, Căpitane, că viu în Legiune cu dragoste, cu toată inima şi cu tot sufletul curat, căci, deşi demisionat (retras) din armată din 1921, nu am fost încă niciodată înscris în vreun partid politic.

Să trăeşti, Căpitane,
Să trăiască Legiunea,
Să vedem cât de curând
România a Românilor.

Colonel în rezervă,
Emanuil G. Cristodulu
Bucureşti Str. Cazărmei 83

*

Pentru lămurirea cititorilor noştri trebue să pomenim, că d. Colonel Emanoil G. Cristodulo este acela care, comandând un batalion din Reg. 73 Inf., alături de Reg. 10 Vânători, a luptat vitejeşte în timpul războiului în cele mai grele locuri, la Susai-Predeal.

D sa va fi primit sărbătoreşte şi legionăreşte, cu toată dragostea.

Semnul pentru alegeri
A PARTIDULUI «TOTUL PENTRU ŢARĂ»
(LEGIUNEA)

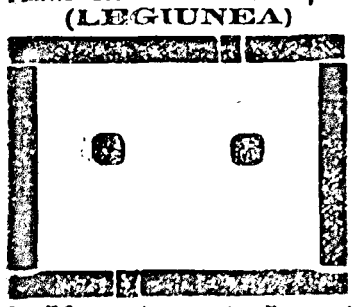

adecă fereastra, cu două puncte, ca doi ochi vii, în ea.

Politica lumii mari

A ţinut ea, cât a putut, totuşi nu prea tare, parte guvernului »legal« (şi criminal) din Spania. Dar văzând că guvernul dat de inimile creştine şi naţionale Generalului *Franco*, izbeşte hotărîtor în rândurile comuniştilor, a slăbit coarda! Azi Anglia recunoaşte guvernul naţionalist alui Franco şi îşi trimite diplomatul său pe lângă el, — ceea-ce înseamnă! Văd că a voastră e dreptatea şi viitorul!

— Franţa, care se ţine de pulpana Angliei, cu tot guvernul ei jidovit... face asemenea!

— Japonia a recunoscut şi ea guvernul Franco pentru Spania!

Germania tot aşa.

Văzând acestea, armata comunistă şi-a simţit ghiaţa la inimă. Zi de zi, fug sute şi chiar mii, şi se dau prinşi naţionaliştilor!

In Spania e bine! »Dreapta«, spaniolă învinge. Asta e bine şi pentru noi!

— In China, Japonezii merg mereu nainte. Armiile chineze fug tulburate, părăsind munţi de muniţii şi arme, ce le veniseră dela Ruşi! Tot bine.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Viața legionară

HARNICII DIN GĂTAIA ȘI ȘOȘDIA (Banat)

Încă anul trecut legionarii din Plasa Gătaia (jud. Timiș) încă'z'ți în toată ființa lor de bunele îndemnuri a conducerii leg'onare pentru fapte de binefacere, — s'au apucat să zidească o casă pentru o văduvă de preot, rămasă în neagră m'zerie (sărăcie) și cu un copil bolnav... Anul trecut au început-o, iar în anul de față au terminat-o de tot și au

sfințit-o în 22 Aug. dându-o în folosință văduvei rămase în suferință după un slujitor al Domnului, mort fără de vreme. A fost o sărbătoare mișcătoare, stropită cu fierbinți lacrimi de recunoștință de către cea care a primit'o.

In anul de față, după sfințirea acelei case, aceeași echipă (ceată) harnică de legionari, a curățit și adus în frumoasă rânduială și cele 2 cimitire ale comunei, încât azi par'că-s altele, față de cum erau. I'a lăudat și le a mulțumit tot poporul.

— Acestea fiind împlinite, inimoșii legionari din comuna Șoșdia au mai luat o hotărîre de mare laudă: In această comună era un camarad, tot inimă și suflet, dar foarte lipsit. Și au zis: Hai să-i dăm noi o mână de ajutor acestui frate drag, dar sărăcuț, al nostru! Uite, loc ar avea, dar casă n'are. Hai să-i zidim și lui o căsuță! Zis și făcut. Repede dă i cu cărămizile, cu săparea fundamentelor, cu zidirea lor, și peste ei pereții casei, — și după ce au început a zidi, abia le-a trebuit o săptămână bună și — casa era sub acoperiș!

S'au mirat toți câți i-au văzut și nu le venea să și creadă ochilor, că ce minuni face voia bună și credința tare cu care te apuci de un lucru! Dimineața se rugau, ziua lucrau și minunat sporeau.

In chipul de mai sus se văd acești minunați legionari din Șoșdia, în ziua întâi de „clacă".

Fie arătați lumii cu laudă!

*

De altfel legionarii din Șoșdia s'au dovedit nebiruiți și în altă „muncă" a lor: Când în Septemvrie trecut, fără alegerile comunale, facă ce s'a văzut aci: Lista liberală (a guvernului) a primit 37 de voturi, cea național țărănistă (Madgiaru - Lupu - Mihalache, nașii lui Ausnit) a primit tot 37, — cea național creștină (Goga Cuza) 46 de voturi, iar cea de sine-stătătoare, sprijinită de legionari, a primit 250 DE VOTURI, luând ea toate scaunele în consiliul comunal. A fost o strașnică dovadă, că țăranii pe aici, nu mai au nici o încredere în vechile partide politice.

— La alegerile de acum vor da luptă tot așa de plină de rod — de dreapta, de cea mai bună dreaptă!..

Frământările partidelor în fața schimbării de guvern

In ajunul retragerii guvernului Tătărăscu, M. Sa Regele a chemat la Palat pe capii partidelor politice, pentru a-i asculta, care ce părere are asupra acestei schimbări? Pe cine cred ei de mai bun, a fi chemat la moștenire? — Toți au grăbit a-și spune părerile. Cei mai mulți au spus: D'apoi, Maiestate, cine-ar fi mai bun ca mine? (De această părere a fost cel dintâi însuși d. Tătărăscu, apoi mai tare ca toți se credea nu numai cel mai bun, dar și în drept a cere puterea pentru sine, d. Mihalache, sprijinit cu toate puterile de jidanii din țară și din afară, (dela Paris)! Pe sine s'a cerut și d Vaida cu „Frontul Românesc", și d. Goga cu Național-Creștin.

Nu s'a cerut la guvern d. Iorga, ca și Leg'unea „Totul pentru Țară". Mai ales Legiunea nu s'a îmbulzit, căci ea își așteaptă în liniște clasul său, când, dovedindu-se tare prin glasul poporului în alegeri, va fi chemată să primească conducerea.

M. S. Regele i-a ascultat pe toți, apoi a hotărât așa cum a hotărît.

Acum partidele cele nemulțămite, se sufulcă din răsputeri, pentru a se arunca în lupta alegerilor, ca să lasă cât mai tari ca număr de deputați, — prin ce să ajungă a avea cuvânt greu acolo în Statul Țării.

CUM SE POARTĂ „TOTUL PENTRU ȚARĂ"

Cel care nu se aruncă mânios și răzbunător în alegeri, e „Totul pentru Țară". Acest partid, care merge pe cărări noi, de omenie de mândrie, de cinste, de adunare a oamenilor în jurul său prin purtarea sa frumoasă, prin credința către popor și către legea lui și mai ales suferințele și jertfele sale curate, vrea să fie și în alegeri pildă deosebitoare de celelalte: Nu pleacă cu oala cu apă fierbinte ca să opărească pe celelalte partide, nici cu gura plină de hule și de minciuni la fața altora, — ci pășește cu pacea și liniștea pe care o are omul tare pe dreptul și dreptatea sa! Nu se aprinde, nu se mânie, nu lovește, — ci luminează pașnic pe cei ce îl ascultă și le arată liniștit spre ce scop fericitor pentru toți, nu numai pentru unii, chiamă poporul. Comandanții lui nu se îmbulzesc în fruntea listelor, nici însuși Căpitanul nu se pune în capul vre-unei liste, ci numai la locul al doilea. Șefii de județe, deși cei mai cu alergări și trudă în județul lor, se pun cei din urmă pe listă!... Alte păreri, alte vederi asupra vieții, altă lume! O lume mai dreaptă, lipsită de lăcomia cea la toate relele ducătoare, o lume de frăție între leg'onari! — In adunările ce fac prin țară, nici nu vorbesc de celelalte partide, pișcându-le, zgâriindu-le, spurcându-le, ci își arată numai sufletul lor curat și chiamă inimile curate și voitoare de bine țării și neamului, în jurul lor.

Totuși, avem nădejde bună, că cete mari de popor se vor alătura luptei legionare, ajutându-o la biruință cât mai frumoasă, — căci prin aceea, și-și și copiilor săi își pregătește poporul un viitor mai bun!

Cine are minte luminată de Dumnezeu, aci se va alipi!

Semnul pentru alegeri al Partidului „Totul pt. Țară" (LEGIUNEA)

adecă fereastra, cu două puncte, ca doi ochi vii, în ea.

GUVERNUL MIHALACHE — A ZBURAT

M. S. Regele, ținând samă că multă lume mai ține la Partidul așa zis „național" și țărănesc", după ce d. Tătărăscu și-a înaintat cererea de retragere dela cârma țării, a chemat pe d. Mihalache, președintele Partidului Naț.-țărănesc, și l'a încredințat să facă dânsul noul guvern, dar cu înțelegerea, că îi face împreună cu d. Vaida, adecă cu „Frontul Românesc". —

D. Mihalache s'a dus la „club" la adunarea conducătorilor partidului, și, prin mijlocitori, a vrut să afle dela d. Vaida, de s'ar putea înțelege? — Dl Vaida le-a răspuns, prin alți mijlocitori din partea sa, că: Da, bucuros, dar trebue să primiți programul meu, de ocrotire a muncii naționale și de „proporționalitate", adică: în fabrici, în negoț, să vedem mai mulți Români decât străini, nu ca azi, că e chiar întors.

Stateții au spus d-lui Mihalache răspunsul. Și tot sinedriul dela conducerea partidului, s'a burzului la auzirea acestei cereri! Și au răspuns într'un glas:

— Asta n'o putem primi!

Și târgul s'a spart. Căci d. Mihalache, care avea lângă sine, ca tutor pe Madgearu nașul lui Ausnit, și pe Dr Lupu, cel care a spus că-i pare rău că nu s'a născut jidan, — și-a zis: Ce-ar spune îngerul nostru păzitor, care plutește peste noi săculeții săi de aur, Ausnit, la asta? Ar zbura cu săculeții spre alte zări... Doamne ferește!

Că aceasta a fost pricina de a nu se apropia de Vaida, o scrie „Universul", spunând că cu „oamenii" poate s'ar mai fi înțeles ei național țărăniștii lui Madgearu, dar nu pot primi „felul de gândire" a lui Vaida, — adecă gândul acela de a da o față mai românească politicei țării! — Cu alte cuvinte, partidul lui Mihalache-Madgearu-Dr Lupu, lasă mai bine să se prăpădească neamul românesc, decât ei să se lase de fâșele de aur la care i ține Ausnit să sugă!...

De aceea, a doua zi Mihalache s'a dus de nou la Rege și și-a dat mulțămirea, spunând că așa, cu legătuiala aceea, nu se poate forma guvernul cel nou. — Și a plecat cu năcaz.

Cineva auzind de felul cum a fost însărcinat Mihalache să facă guvernul, a spus: — Apoi da, pe când Mihalache ieșea dela Rege, la treptele palatului îl aștepta un aeroplan, ca — să sboare! Și a și sburat cu visul de domnie al partidului său jidovit, cu tot!

Păcat de mulții frați țărani, cari, nepricepându-le toate acestea, se mai lasă târâți după acești sluji ai jidovilor. Oare nici aceste întâmplări nu le vor deschide ochii?

— fără zgomot, fără framântare, ci într'o stântă pace și tăcere, care i va ridica pe legionari mai presus de toți!

A DOUA INCERCARE: TĂTĂRĂSCU LA RÂND...

Majestatea Sa a trecut la a doua încercare, însărcinând pe alți bărbați politici a înjgheba un guvern, care să aibă nădejde a putea conduce țara cu pace, un timp oarecare, în aceste vremuri grele. Anume:

— A chemat tot pe fostul întâi Ministru Tătărescu și i a dat dânsului însărcinarea de a forma guvernul, — dar tot cu dorința de a aduce la conlucrare 3 „partide": pe a dlui Gheorghe Brătianu, fost liberal dar nemulțămit de politica de azi (plecat jidanilor) a liberalilor bătrâni; — pe a dlui Iunian Grig. și pe a dlui Dr. Al. Vaida.

Dl Tătărescu și-a cercat norocul: Dar Gr. Iunian i-a răspuns cel dintâi, că nu poate merge cu dânsul!, a doua zi i-a răspuns la fel și dl Gh. Brătianu: Nu se poate! (căci tuturor dl Tătărescu le punea par'că anume în vedere așa de puțin, încât să nu poată primi..).

— Neînțeles cu Iunian și Gheorghe Brătianu, dl Tătărescu a început înțelegerile cu dl Vaida.

CU DL VAIDA, INȚELEGEREA S'A FĂCUT!

Azi, Mercuri, se înștințează M. S. Regelui lista noilor miniștri, cari vor și pune jurământul. Se zvonește, că dlui Vaida i-se dau 35 – 40 de locuri de deputați și 15 – 20 senatori.

Așa-s știrile azi, Mercuri dimineața.

Atunci M. S. e de prevăzut că încearcă cu alți bărbați politici, poate cu dl Dr. Vaida, General Averescu, Oct. Goga, la cari e nădejde a se alătura și Gh. Brătianu, — și așa se va putea face un guvern destul de tare.

Lucrare de lămurire legionară

Afară de adunările ținute de curând de către fruntași ai Legiunii, în locurile arătate în numerii trecuți, — pomenim încă însuflețita adunare a partidului »Totul pentru Țară« la Bistrița în 7 Nov. Au grăit lumii adunate dl președinte al partidului *Gh. Clime*, bravul comandant legionar fost în Spania, și soțul său de drum și luptă grea *Bănică Dobre*, apoi dl prof. Ion Z. Codreanu, Căpitan Șiancu, Dr. I. Banea, Mih. Costea, președintele județan, ș. a. S'au spus cuvântări aprinse de iubire de neam și țară și încredere în Legiune s'au cântat cântece legionare, ce sgudue inimile. A fost o prea cinstită aprindere de candele în inimile românești.

Faceți și pe cunoscuții Dvs. să se aboneze la «LIBERTATEA»

Pe a cui mână au ajuns năpăstuiţii noştri Moţi?!

Zilele astea a sosit şi la parohia I. din Orăştie, o scrisoare care cere ajutor pentru năpăstuiţii nostri fraţi din Munţii Apuseni, Moţii. Şi ca să ştim dela cine vine, în capul scrisorii e pus numele trimiţătorului:

Comitetul
„Sprijinitorii Moţilor"
Palatul Marmorosch Blank
(Str. Doamnei, Bucureşti).

Şi spune apoi scrisoarea: „In ţinuturile Munţilor Apuseni, trăiesc, covârşiţi de suferinţe, Moţii, populaţia cea mai neaoşă românească a Ţării... Ei ne cer azi sprijinul şi ajutorarea!

Iscăliţi: In. Pr. S. S. Patriarhul, dnul Prof. Iorga, dl O. Goga, Const. I. Brătianu, Gr. Iunian, I. Inculeţ, R. Atanasiu, Vict. Iamandi, M. Cancicov.

Apoi: la scrisoare alăturat un bilet, ca de aducere aminte pentru care cel adresat să trimită în 8 zile, 200 lei la „Palatul Marmoroş-Blank" în Bucureşti.

Parohul parohiei I., păr. I. Moţa, a răspuns invitării cu următoarea scrisoare:

„Nu dau nici un ajutor ce mi-se cere din spelunca Băncii-Blank.

Nu cumva de acolo să nădăjduiască Moţii sprijin şi ajutorare?

Imi pare rău că a fost amăgită bunăcredinţa Prealiubitului şi Prealuminatului nostru Patriarh, de vi-a dat iscălitura. Ce mai potriveală! Neamurile lui Blank şi slujile lor cele fără prefuire de sine, trag cu tunul hulele lor asupra înalt Preasfinţitului Ierarh, şi noi să-l vedem adăpostit sub coperământul lui Blank, şi de acolo cerându-ne ajutor naţional şi creştinesc!

Şi tot aşa cred amăgită bunăcredinţa dlui Prof. Iorga, care, după scrisele dsale cele ca plezne de foc (filipice) împotriva neamurilor lui Blank, să ne trimită patriotică chemare din casa coperită de atâtea păcate, din spelunca de crime contra naţiunii române, care e hruba lui Blank?

Şi cred că am drept să socot în acelaş fel şi iscălitura dlui Goga.

De celelalte iscălituri nu mă mir, nu le judec.

Vă trimit înapoi biletul de stors bani.

Dau pentru Moţi tot cât pot şi ori când, dar nu prin M. Blank!

Orăştie, 14, XI. 1937.

Prototerea Ioan Moţa

*

Ce s'a întâmplat? Iacă tâlcul acestui lucru:

Banca Marmorosch-Blank care a bancrotat în 1932 lăsând după ea pagube de multe miliarde (nu milioane), păgubind pe sute de mii de oameni cari îi încredinţaseră ei banii lor spre păstrare, după ce a fost trasă de coarne (coarne negre diavoleşti) din hăul în care era scufundată, şi a fost anume scoasă de guvernul în care era Ministru de finanţe Argetoianu, care a primit poruncă să mântuiască cu orice preţ pe jidanul atât de scump acestei ţări, şi-a căutat fel şi fel de câştiguri noui, pentru a se ridica iarăşi peste noi. In acest scop a înfiinţat „Discom"-ul, societatea de împărţit tutunul prin ţară, dela care ia pe an peste 300 milioane câştig curat, pe care altfel îl avea Statul! — şi altele.

In anul trecut a mai iscodit una: Societatea „Sprijinitorii Moţilor" (lucru scris în titulatura ei), adecă o orfăcie pentru trimiterea pe sama Moţilor a tot felul de mărfuri şi lucruri de cari au trebuinţă pentru traiul lor. De le lipsesc cereale (bucate), să le dee „sprijinitorul" lor Blank, de le trebuesc orice alte lucruri pentru nevoile vieţii, să le ceară la Blank, că el le va da. Il „aprovizionează" (înzestrează) el, cu de toate.

Vă puteţi închipui ce negoţ mare e acesta şi cât cade în pivniţele fără fund ale jidanului, din tot ce el furnizează, aprovizionând (înzestrând) pe Moţi cu de toate.?

Intreprinderea asta e adăpostită în palatul lui. De acolo porneşte tot „ajutorul" şi acolo curge tot izvorul. O fi ajutând el pe Moţi, dar mai ales se ajută pe sine.

Iar pentru ca lumea să nu vadă ce e aci, pune în fruntea „Comitetului" de sprijinire, pe Patriarh, pe Prof. Iorga, pe O. Goga şi alţi fruntaşi ai neamului, cu nume bine cunoscute şi a căror chemare face răsunet. La spatele lor însă, la tarabă, stau dumnealor, neamurile alese ale jupânului.

Sunt aceşti jidani de-o isteţime aşa de mare, pe cât de mare e — orbia noastră. Mie îmi e destul să văd că chemarea, ori-cât de mieroasă ar fi, porneşte de sub streşina casei lui Blank, ca să înţeleg, că nu poate fi decât lucru cu vicleşug. Ce încredere să ai tu acolo, unde are cuvânt hotărâtor Grigore Iunian, stăpânul lui Petre Petrescu cel dela Reşiţa, cu 30 milioane în pungă pişcate din comenzile de arme ce le face ţara (adecă noi toţi), la fabrica noastră de arme dela Reşiţa, şi huliitorul fără ruşine a Patriarhului?!

Iacă pentru ce păr. Moţa, văzând din ce cuib de cucuveici îi vine invitarea la trimitere de bani, a răspuns cum a răspuns

Semnul pentru alegeri a partidului „Totul pt. Ţară" (LEGIUNEA)

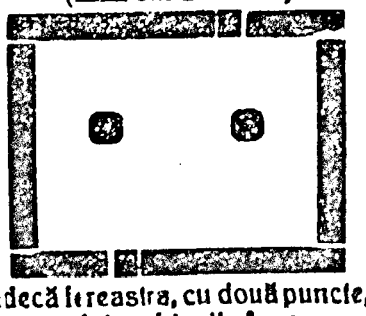

adecă fereastra, cu două puncte, ca doi ochi vii, în ea.

NOUTĂŢI

Mari bucurii sufleteşti au azi Românii din Sighişoara, când îşi privesc prea frumoasa biserică nouă, sau când intră de se roagă înfrânsa. Biserica lor măreaţă, o podoabă ca zidire, — a fost sfinţită în 31 Oct. a. c. de în. Pr. Sf. Sa Metropolitul Nicolae dela Sibiu, înconjurat de 8 protopopi şi 32 de preoţi. A fost o zi luminată pentru Sighişoreni şi pentru toţi câţi au alergat, multe mii la înălţătoarea sărbătoare. Minunat a cuvântat Metropolitul despre Domnul Hristos ca „lumina lumii", întărind în ascultători credinţa şi mândria de a face parte din drept credincioasa biserică.

— **In Săcuime,** Românii ce erau ca şi pierduţi pe vremea ungurească, încep a se întoarce tot mai cu drag la sânul neamului şi a bisericii lui! In zilele de 7 şi 8 Nov. s'au sfinţit acolo patru biserici noui, în Vârghiş, Racoşul de sus, Bibârţeni şi Herculean, jud. Odorhei. Doi Preasfinţiţi Arhierei au ostenit a le face marea bucurie: Inalt Preasfinţitul Metropolit Dr. Nicolae Bălan dela Sibiu şi preasfinţitul Arhiereu Dr. Vasile Stan... In vremea strălucitoarelor slujbe, străluceau feţele credincioşilor de mulţumire sufletească mare, văzând în mijlocul lor înalte feţe bisericeşti, îmbrăţişându-i cu părintească iubire şi dându-le luminoase case de închinare lui D-zeu, şi chemându-i la sânul sfintei credinţe a părinţilor şi moşilor lor. Mulţi ochi au lăcrămat văzând în ce stare îi scufundase pe aceşti scumpi fraţi ai noştri stăpânirea hapsână maghiară; cei mai mulţi din ei nu pricep nici acum limba română, încât, pentruca toţi să înţeleagă, la urmă **luminata predică a Arhiereului, a trebuit să li-se tâlcuiască în limba maghiară!...** Tineretul însă vorbeşte româneşte şi cu timpul vor vorbi toţi, alipindu-se toţi de inima şi sufletul străbunilor de cari se rupseseră.

*

Generalul Moşoiu, vrednicul fiu al Ardealului care, ca soldat, a fost o mândrie a noastră pentru felul cum s'a luptat şi în Moldova împotriva oştilor austro-ungare cari pe acolo „n'au putut trece", — dar a avut şi bucuria de a înfrânge armiile maghiare la Tisa şi a înaintat şi a intrat biruitor în Budapesta!, — are azi un frumos Monument la Oradea Mare. Monumentul s'a desvălit cu frumoase serbări naţionale şi a fost sfinţit de Pr. Sf Sa Episcopul Dr. Nic. Popovici, apoi predat Primăriei oraşului, pentru a-l păzi ca pe lucru scump.

*

Parastas pentru sufletul Generalului Cantacuzino s'a ţinut în bis. gr. c. din Chereluş (j. Arad) Au luat parte legionarii din loc şi comunele vecine: Ineu, Zarand, etc. cu comandanţii lor d. adv. Dr. Ionaş şi inv. Tudor, şi corul sub conducerea dlui Borca.

Legionarii din Chişlaca (Bihor) au slujit parastas pentru General în 31 Oct Tot atunci **sfinţirea steagului cuibului** „Avr. Iancu". Au luat parte cuiburile din Bogsig (Arad), din Mociria cu şefii lor Vărcuş I. şi Tuduce Al. — Vorbiri frumoase despre comerţul legionar, etc.

*

Mulţumită. Mihăiaş şi Gabriela Moţa, primind de ziua numelui lor, sfinţii Mihail şi Gavril, multe doriri de bine dela legionari, — le mulţumesc tuturor pentru atenţia arătată lor.

*

Ce suflete alese au mulţi legionari de ai noştri: Din Şimlău ne scrie şefa cuibului de fete „Ecaterina Teodoroiu", ds. Ecaterina Borz, că — au stăruit şi dânsele printre meseriaşi şi alţi simpatizanţi, să aboneze „Libertatea" cu preţ redus de 20 lei pe lunile acestea din urmă ale anului şi aceia abonându-se, **nu au primit scăderea preţului la 20 lei, ci au dat tot 30 lei.**

*

Cerem iertare multora cari ne-au scris, că nu am ajuns a publica cele trimise de dânşii, având prea multe lucruri de pus în foaie în legătură cu alegerile, pe cari nu le putem amâna. — Indată ce ajungem mai la larg, — vin la rând.

*

Insurare legionară. Unul bun credincios Ion I. Pârjol, din comuna Săliciea, jud. Mehedinţi, ostaş al Domnului, om sărac, cu 7 copii, — i-a murit acum în toamnă un bou. A fost o jale mare pe casa lui. — Legionarii din comună ţinând şedinţă de cuib sub conducerea şefului Florea Ordor, — au hotărât să facă o faptă bună, ajutând pe bietul frate nenorocit, şi au adunat dela mână la mână, 1125 lei pe cari i au dăruit omului cu paguba. Fie binecuvântaţi pentru fapta lor creştinească şi legionară.

*

In numărul viitor, vom da multe îndrumări în legătură cu alegerile ce ne aşteaptă. Cum să ne ţinem, ce nădejde să avem, — şi altele.

Calendarul „Libertăţii" pe 1938

Afle iubiţii noştri cetitori, că redacţia »Libertatea» scoate de sub tipar şi în anul de faţă, pentru anul viitor 1938, un *„Calendar"* al »Libertăţii«, calendar legionar şi poporal!

Va fi foarte îngrijit! Tipărit pe hârtie bună, pe care clişeele (chipurile) să iasă curate, el va fi o podoabă a casei fiecărui cetitor.

Şi ca format va fi mai mare decât cel din anul trecut, şi ca întindere, mai bogat. Va fi de felul calendarelor ce le scoteam nainte de război, cunoscutele şi mult iubitele calendare ale »Foii Interesante».

In calendarul nostru pe anul 1938 vom da, pe lângă partea calendaristică şi de petrecere şi învăţătură, şi *târgurile* de ţară (bâlciurile), cu data târgului de vite şi apoi a celui de mărfuri (slobod).

In numerii viitori vom arăta ce cuprins va avea. Preţul după mărimea ce va da.

Prin 10—12 Decembre va fi gata şi pus în vânzare.

Cei ce doresc a avea mai multe, e bine să ne scrie mai din vreme în cursul acestei luni, cam câte ar dori să aibă? Să trimiţă înştiinţările aici la »Redacţia Libertatea» în Orăştie, ca să vedem de va fi nevoie să tipărim mai multe, decât am chibzuit noi să tipărim.

Nu mai încurcaţi „REDACŢIA" cu „ADMINISTRAŢIA" foii!

Rugăm luare aminte: Cei ce aveţi de înştiinţat ceva la foaie, pentru a se tipări în foaie ca ştire, ca întâmplare, — aceia adresaţi scrisoarea aşa:

REDACŢIA „LIBERTATEA"
(jud. Hunedoara) ORĂŞTIE

căci aci e cancelaria în care se scrie foaia, aci se primesc ştirile şi scrisorile pentru pus în foaie.

— Dar cei ce trimit bani pentru foaie, cari cer să le meargă foaia, sau îşi schimbă adresa sau o îndreaptă, sau cer socoteală despre datoria lor, — tot ce priveşte adecă: trimiterea foii, — să scrie la:

ADMINISTRAŢIA »LIBERTATEA« (MOŢA)
BUCUREŞTI, I.
C. Victoriei 63.

căci de-acolo se îndrumă, acolo se ţine samă de plata foii, acolo se îndreaptă adresele, acolo se fac şi opririle celor ce nu mai doresc foaia.

— Unii scriu Redacţiei, trimiţindu-i o ştire, un vers ceva, — şi la urmă scriu: mai trimiteţi o foaie colo sau colo, sau: adresa mea nu i bună; cât mi-i datoria? şi altele, tot lucruri cari trebuiau trimise la Administraţia foii în Bucureşti!

Rugăm luare aminte. Căci noi aici n'avem vreme să scriem noi la Bucureşti pentru cel ce ne-a cerut greşit nouă lucruri ce ţin de Administraţie. Urmarea e, că cererea lui întârzie, sau nu se împlineşte deloc, dacă noi n'am avut vreme sau am scăpat a o scrie la Bucureşti.

TIPOGRAFIA „ARTRA" S. A.—CLUJ, CALEA MOŢILOR 89